

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 919/2023
20.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Тајјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дарка Јаковљевића, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. Кривичног законика у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Јаковљевића - адвоката Младена Лекића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Неготину К 8/2022 од 17.01.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 193/23 од 15.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 20.09.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Јаковљевића - адвоката Младена Лекића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Неготину К 8/2022 од 17.01.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 193/23 од 15.06.2023. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ као недозвољен.**

Образложење

Пресудом Вишег суда у Неготину К 8/2022 од 17.01.2023. године окривљени Дарко Јаковљевић оглашен је кривим због извршења кривичног дела убиство у покушају из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест година у коју казну му је урачунато време проведено у притвору. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, а оштећена је упућена да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Истом пресудом према окривљеном изречена је мера безбедности одузимање предмета и то један нож на расклапање укупне дужине 14 цм, дужине сечива 5 цм и мера безбедности обавезно лечење наркомана.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 193/23 од 15.06.2023. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног и његовог браниоца, а пресуда Вишег суда у Неготину К 8/2022 од 17.01.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Дарка Јаковљевића - адвокат Младен Лекић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, бранилац окривљеног наводи да суд није потпуно решио предмет оптужбе односно да није одлучио о предлогу јавног тужиоца да се окривљеном изрекне мера безбедности одузимање предмета и то једне секире са дрвеном држаљом укупне дужине 85 цм и сечивом дужине 19 цм.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи били су истакнути у жалби браниоца окривљеног Дарка Јаковљевића - адвоката Младена Лекића, те били предмет разматрања Апелационог суда у Нишу, који је у другом степену поступао по жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепене пресуде Вишег суда у Неготину К 8/2022 од 17.01.2023. године. Апелациони суд у Нишу, као другостепени, је ове наводе оценио неоснованим и о томе, на страни 3, у четвртом ставу, другостепене пресуде Кж1 193/23 од 15.06.2023. године изнео јасне разлоге које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Бранилац окривљеног истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводећи да се пресуда заснива на доказима на којима се према одредбама ЗКП-а не може заснивати. Као незаконите доказе издваја записник о саслушању осумњичног Дарка Јаковљевића Кти 45/2021 од 12.12.2021. године и записник ВЈТ Неготин о испитивању сведока АА Кти 45/21 од 17.12.2021. године, из разлога што ови записници садрже изјаве наведених лица о препознавању предмета, а доказна радња препознавање предмета није обављена у складу са одредбама члана 90. став 1. ЗКП, јер је истима показан само један предмет а не више предмета.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, исти наводи били су истакнути у жалби браниоца окривљеног Дарка Јаковљевића - адвоката Младена Лекића, те били предмет разматрања Апелационог суда у Нишу, који је у другом степену поступао по жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепене пресуде Вишег суда у Неготину К 8/2022 од 17.01.2023. године. Апелациони суд у Нишу као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 3, у петом и шестом ставу и страни 4, у првом ставу, другостепене пресуде Кж1 193/23 од 15.06.2023. године изнео јасне разлоге које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Прихватајући разлоге другостепеног суда, овај суд такође напомиње да у конкретном случају није спроведена доказна радња препознавање предмета из члана 90. ЗКП, већ је окривљеном и сведоку – оштећеној показана фотографија секире из фототехничке документације о којој су се у оквиру свога исказа изјашњавали.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Јаковљевића у осталом делу је недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је дозвољено подношење захтева браниоцу и окривљеном. Међутим, бранилац окривљеног ову повреду закона образлаже тако што оспорава чињенично стање утврђено у правноснажним пресудама и оцену доказа дату од стране суда износећи сопствени чињенични закључак да је окривљени поступао у стању јаке раздражљивости због чега није могао бити оглашен кривим за извршење кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, већ једино за кривично дело убиство на мах у покушају из члана 115. у вези члана 30. КЗ. Даље додаје, да чињенице утврђене на главном претресу указују да је стање емоционалне напетости код окривљеног проузроковано понашањем оштећене, што суд није узео у обзир, већ је као утврђено узео само стање емоционалне напетости окривљеног, па је према ставу браниоца, суд морао утврдити и чињенице које указују да је за напред наведено стање окривљеног одговорна искључиво оштећена.

Како, дакле, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног, у овом делу, оценио недозвољеним.

Поднетим захтевом се указује и на повреду члана 395. ЗКП наводима да суд није прихватио предлог одбране да се спроведе допунско вештачење на околности да ли је и у коликој мери унета количина лекова под чијим дејством је давао изјаву утицала на свест окривљеног приликом давања исказа, као и на повреду члана 460. ЗКП с обзиром да се другостепени суд није изјашњавао о овим жалбеним наводима, а што такође не

представља законски разлог због кога је у, смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и став 2. тачка 1) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Јаковљевића - адвоката Младена Лекића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП захтев у односу на наведене повреде одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председника већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић